

Posudek

oponenta diplomové práce **Berty Benešové** na téma:

„Důkazní prostředky v civilním řízení“

Předložená diplomová práce po formální stránce vyhovuje požadavkům kladeným na tento typ práce. Její rozsah je přiměřený, vnitřní členění je proporcionální, jsou do ní zahrnuty všechny otázky a problémy, které patří do tématu.

Kladem práce je autorčin přístup. Přes rozsáhlost tématu je práce popisná jen v některých částech. Problémům se autorka nevyhýbá, ale zaujímá k nim stanovisko, byť většinou příkloněním se nějakému již známému řešení.

Autorka přejímá Macurovu teorii „vyšetřovacího důkazu“. Považuji to za problematické nejen proto, že chybí opora v našem právním řádu (dovolání se „rovnosti zbraní“ zřejmě nestačí). Významnější je, že se převrací logická vazba mezi tvrzením a důkazem, když tvrzení je závislé na výsledku důkazu. Účelu, který je touto teorií sledován, by bylo vhodné dosáhnout jinak.

Další připomínky:

- a) Na počátku práce se o dokazování mluví jako o jediném způsobu kutvoření skutkových poznatků. K tomu ale směřuje i přímé vnímání soudu. Mělo být alespoň zmíněno včetně vztahu mezi oběma způsoby tvorby poznatků.
- b) Při výkladu o důkazních prostředcích se mluví o tzv. „nepřípustném důkazu“. Považuji to za problematické. Spíše se domnívám, že i takový důkaz lze provést vzhledem k § 125 o.s.ř. Pokud je takový důkaz v rozporu s právem, může přicházet v úvahu občanskoprávní odpovědnost (např. náhrada škody, způsobená neúspěchem ve sporu).

Navrhuji, aby autorka obhajovala diplomovou práci. Kromě uvedených připomínek by se obhajoba mohla zaměřit na to, zda vzhledem k zásadě v § 125 o.s.ř. se lze odchýlit od podrobné úpravy některých důkazních prostředků, je-li to nutné nebo prospěšné.

Práci klasifikuji stupněm velmi dobře (popř. podle průběhu obhajoby i výborně).

V Praze 18. 12. 2010

Prof. JUDr. František Zoulík, CSc.